

viste den i det væsentlige fra 1. Januar 1909 gældende nye Toldlov sine Virkninger. Der havde forud i en Aarrække været en Normalfremgang paa henimod 2 Mill. Kr. paa de egentlige Toldindtægter, men i Stedet for dette fik vi efter Indførelsen af den nye Toldlov paa de egentlige Toldindtægter en Nedgang paa 12 Mill., og Underskuddet blev i samme Finansaar 31 Mill. foruden de ekstraordinære Udgifter til Bankgarantien, 6 Mill., og de til den sjællandske Bondestands Sparekasse bevilgede 2 Mill. Det næste Statsregnskab, altsaa for 1910—11, bragte et Underskud paa 29 Mill. Kr. — Ved mine Beregninger trækker jeg bestandig Fradrag og Tillæg af henholdsvis Forøgelse af Gæld og Erhvervelse af Formue fra, saaledes at vi faa de virkelige Underbalancetal og ikke dem, som ere saa meget større, efter Finansregnskabet, med Optagelse af Statslaan paa Indtægtssiden. Det næste Statsregnskab, for 1910—11, bragte altsaa et Underskud paa 29 Mill., og indeværende Aars Statsregnskab vil vise sig at bringe et lignende Beløb, muligvis lidt mindre, fordi i Finansaarets sidste Halvdel de nye Jernbanetakster og den nye Stempellov og Forlystelsesskatten have været i Kraft. Under disse Omstændigheder er det, at Landstingets Højre i de senere Aar Gang paa Gang har opfordret Regeringen til at fremkomme med Forslag med det Formaal for Fremtiden at bringe Ligevægt mellem Statens Indtægter og Udgifter. Fortiden er der jo ikke noget at gøre ved, den kan der ikke bødes paa; de 110 Millioner Kr. eller mere, som ere tabte, lade sig ikke vinde tilbage. De ere jo i alt væsentligt foreløbig dækkede, idet der er optaget Statslaan, særlig Veksellaan, i Udlandet. — Der har hos den højtærede Finansminister ikke været Tilbøjelighed til at indrømme, at en Underbalance paa henvend 30 Millioner Kr. aarlig kunde antages at ville blive det foreløbig normale, naar der ikke bragtes Bedring til Veje. Der har endogsaa hos ham paa et givet Tidspunkt — det var omkring de sidste Folketingsvalg — dæmret et Haab om, at Forhøjelsen af Jernbanetaksterne kunde være tilstrækkelig i Forening med nogle finansielle Bespareser paa Finansloven, som kunde forventes at fremgaa af den af den tidligere Regering nedsatte Finanslovkommissions Forslag, som endnu ikke forelaa den Gang. Imidlertid kom den højtærede Finansminister i Fjor til Erkendelse af, at derom kunde der dog

ikke blive Tale. Han anmeldte det Sæt Indtægtslovsforslag, som blev vedtaget i forrige Samling, og som repræsenterede en Merindtægt for Staten af 8 Millioner Kr., og han anmeldte dem som Forløbere for nye i indeværende Samling, der maaske vilde blive noget mindre og maaske vilde blive noget større end disse 8 Mill. Saa er det altsaa, at den højtærede Minister i forrige Sommers Forløb er kommen til en anden og ikke uvæsentlig ugunstigere Opfattelse af Situationen. Thi han staar nu paa det Standpunkt, som Landstingets Højre havde gjort gældende, at det Underskud, som vil være at udfylde, vil komme til at dreje sig om et Beløb paa henimod 30 Millioner for de nærmeste Aar. Dette Resultat er Ministeren altsaa kommen til, idet han succesivt har fremsat Lovforslag: om Jernbanetakster med en forøget Indtægt for Statskassen af 4 Millioner Kr., Stempellov m. m. 3 Millioner, Forlystelsesskat henimod 1 Million Kr. Det var dem, vi fik i Fjor. Derefter i Aar: Spiritusskat 3,2 Millioner, Ølskat 2,5 Millioner, Cigaretskat 0,7, Postlov m. m. 0,6, Indtægts- og Formueskat 4,5, Inddragelse af det hidtil ydede Tilskud til Kommunerne 1,200,000 Kr., Bespareser paa Finansloven 2,400,000 Kr. og Adgang til at afslutte indenlandsk Statslaan, særlig til ekstraordinære Udgifter paa Samfærdselens Omraade, 3 Millioner Kr. Der ved ere vi komne op paa 26,100,000 Kr. som nye Indtægter for Staten, og i dette Beløb er ikke medregnet de ekstraordinære Udgifter til Forsvaret, hvortil der jo er optaget Statslaan. Vi komme paa denne Maade i det Finansaar, som netop den højtærede Finansminister har for Øje og har anmodet os om at holde os til, op til 30 Millioner Kr., og det har altsaa svaret nøje til, endogsaa været noget over det Beløb, som Landstingets Højre har ment, man maatte gøre Regning paa skulde dækkes.

Det kunde nu tænkes, at der i de 12 Maaneder, som ere forløbne, siden vi sidst her i Tinget forhandlede om den finansielle Stilling, var indtruffet noget, som kunde influere i god eller daarlig Retning paa Bedømmelsen af Situationen. Det kan jo nok siges, og det lagde Finansministeren heller ikke Dølgmaal paa, at de Tegn, der foreligge, i det hele taget gaa i en gunstig Retning, naar Spørgsmaalet er om, hvad der behøves, i alt Fald for det Finansaar, som Ministeren særlig har for Øje, det kommende Finansaar. Jeg vil nævne, fordi den højtærede Minister ikke